

Toto právne pravidlo platí aj keď niekto za zabranú pôdu zaplatil scudziteľovi dobrovoľne viac než koľko bol podľa smluvy, predloženej k schváleniu podľa § 7 zák. č. 108/1921 Sb. z. a n., povinný (Sb. n. s. č. 8255).

Je preto žaloba už z tohoto dôvodu — keďže nie je sporné, že žalobníci dobrovoľne na seba prevzali záväzok, uložený Štátnym pozemkovým úradom pri predbežnom schválení smluvy žalobkyni, a tento záväzok aj splnili — bezzákladná a právom bola zamietnutá.

Čís. 16350.

Rekurzná lehota proti usneseniu, ktorým bolo zemedelské vyrovnacie pokračovanie zastavené, počíta sa odo dňa verejného vyhlásenia (vyvesenia usnesenia na súdnu dosku) bez ohľadu na to, aké poučenie o rekurznej lehote obsahuje zastavovacie usnesenie, doručené zvlášť rekurentovi.

(Rozh. z 15. septembra 1937, R III 460/37.)

Rekurzný súd rekurz vyrovnacích dlžníkov proti usneseniu o zastavení zemedelského vyrovnania odmietol ako opozdený.

Najvyšší súd dovolací rekurz zamietol.

Dôvody:

Napadené usnesenie rekursního soudu odpovídá stavu věci i zákonu.

Ponevadž 15denní rekursní lhůta je podle zákona neprodlužitelná (§ 3 vládn. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n., § 70 vyr. ř. a § 191 konk. ř.) a účinky doručení zastavujícího usnesení soudu první stolice nastaly již veřejnou vyhláškou (§ 3 vládn. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n., § 70 vyr. ř. a § 190, odst. 2, konk. ř.), t. j. dne 15. dubna 1937, nezáleží na tom, udělil-li soud první stolice v písemném vyhotovení tohoto zastavujícího usnesení rekurentu i písemně sděleném co do rekursní lhůty správné poučení čili nic.

Čís. 16351.

Podstatnou náležitostíou listiny o výkaze nedoplatkov u úradovne Všeobecného penzijného ústavu, opatrenej doložkou o jej vykonateľnosti je, aby podpísaná bola krome riaditeľa predsedom úradovne (jeho námestníkom).*)

(Rozh. z 16. septembra 1937, R III 509/37.)

*) Porov.: Úr. sb. č. 2648, 3245, Sb. n. s. č. 11239, 12772, 12875.